

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ ПІДПРИЄМНИЦТВА КРАЇНИ

© О.М. Калініна, 2015

В умовах нестабільного середовища України розвиток інноваційної інфраструктури є запорукою конкурентоспроможної діяльності підприємств в майбутньому. В нашій країні сектор активних об'єктів інфраструктури інноваційної діяльності не показує високих темпів розвитку [1; 2]. Так, питома вага інноваційно-активних підприємств в загальній кількості підприємств з 2008 по 2013 рр. мала нестабільну динаміку до змін: в 2008 році склала 13 %, в 2009 році дещо знизилася – до 12,8 %, з 2009 по 2012 рр. простежується поступове зростання, тобто в 2010 році – до 13,8 %, в 2011 році – до 16,2 %, в 2012 році – до 17,4 %; є зміна тенденції на спад з 2012 до 2013 рр.: 2013 році інноваційно-активних підприємств вже 16,8 %. Здебільшого підприємства займалися розробкою організаційними, маркетинговими та технологічними інноваціями. Слід зазначити, що загальна сума витрат на інноваційно-активні підприємства значно відрізняється рік від року: так на 1 % досліджуваних підприємств в 2008 році припадає близько 923 млн. грн, в 2009 році – 621 млн. грн, в 2010 році – 583 млн. грн, в 2011 році – 885 млн. грн, в 2012 році – 660 млн. грн, в 2013 році – 569 млн. грн (розраховано за даними [1]). Очевидно, що існуюча кількість інноваційно-активних підприємств, та фінансові ресурси, які в них вкладаються залишає бажати кращого. Здебільшого потреби цих підприємств профінансовано за рахунок власних коштів (в 2008 році – 61 %, в 2009 році – 65 %, в 2010 р. – 59 %, в 2011 р. – 53 %, в 2012 р. – 64 %, в 2013 р. – 73 %).

Позитивний досвід інших країн свідчить про необхідність розвивати, в першу чергу, інноваційну активність малого та середнього підприємництва. Проте кризовий стан економіки зумовлює необхідність, на нашу думку, направити зусилля на застосування закордонних інновацій для отримання додаткового досвіду вітчизняними підприємствами щодо вдосконалення технологічно-виробничого процесу, використання спеціалізованого обладнання та устаткування, патентів, і інших об'єктів прав інтелектуальної власності, тощо та пропонувати на певній основі власні розробки закордонним підприємцям. Це можливо здійснити за допомогою укладання інноваційних договорів франчайзингу для підтримки підприємств малого та середнього бізнесу країни. Для України франчайзинг є відносно новим явищем. Основною проблемою використання франчайзингу є досі непорозуміння щодо законодавчої бази, тому що Закон України «Про франчайзинг» вже майже рік існує тільки в проекті [3]. Проведені дослідження дозволили виділити існування основних підходів до розуміння сутності франчайзингу: франчайзинг як вертикальна асоційована торгово-посередницька структура, пільгове підприємництво, як форма маркетингу, як форма договірних відносин та як комплексна форма ліцензійної угоди [4; 5]. Як франчайзинг може вплинути на інноваційну активність вітчизняних підприємств буде розглянуто в наших подальших дослідженнях.

1. Офіційний сайт Державного комітету статистики України – ukrstat.gov.ua

2. Інноваційна діяльність підприємства за період 2012-2014 рр. – ukrstat.gov.ua/metaopus/2015/1-2_07_02_02_2015.htm

3. Проект закона «О франчайзинге». – franchisegroup.com.ua/news/proekt_zakona_o_franchajzinge

4. Сухорська-Кравець У.Р. Франчайзинг як вид інноваційної діяльності підприємств в Україні // Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки. – Хмельницький: Редакційно-видавничий центр ХНУ, 2005. – №2 (66). – Т.1. – С.50-53.

5. Варналій З.С. Франчайзинг як ефективна форма інтеграційних зв'язків суб'єктів малого бізнесу та корпорацій // Актуальні проблеми економіки. – 2012. – №3. – С.47-53.